

מזון "אינטרקונטיננטל", ז'נבה
— הוועידה התקיים

רעות

גשר בין חופים

אחרי עלילות הצנחנים וקומנדו 101, אחרי חברים מספרים ופשיטות התגמול, חשופים בצריח, מאות טקסי נצחון ותערוכות לתפארת, עשרות ספרים ואלבומים. אחרי ארבע מילחמות ושנים של טרור וטרור נגדי, קמו בארץ קומץ אנשים ש החליטו שדי להם בקריאות ההידר. הלכו וישבו, וסיפרו בשיר מה דעתם על המלחמה, על שלום בין שכנים, על פליטים, על תמונות במיסגרות שחורות.

מציאות ברגית. 21 משוררים. שמונה ערבים ו-13 יהודים, כולם ישראלים. קובץ השירים נקרא גשר בין חופים, ערוך בידי המשורר יבי, וכתוב בכתב ידו בעברית וערבית.

כתב על הספר פרופסור ישעיהו ליבוביץ: "קובץ שירים זה יש לו משמעות מיוחדת נוכח המציאות הטרגית בארץ זו, שהיא ארץ-ישראל לעם היהודי ופלסטין לעם הערבי... הקובץ בא ללמדנו שאין למציאות איומה זו הייבט האפיל על הד עובדה המכרעת — שבין יהודים, באשר הם בני-אדם, ובין ערבים, באשר הם בני-אדם, קיימים יחסים-אנוש שאינם נדחים מפני ענייני המדינה, ואינם בטלים בגלל מאבק לאומי."

דם זלל. אברהם חלפי כתב על אמהות "בגאות השחר ברקיע, אמהות שכולות, כעורים אל השמש תדוניה — והשמש איננה". סלים גובראן כתב: "הכל פה נעשה יקר פרט לאדם".

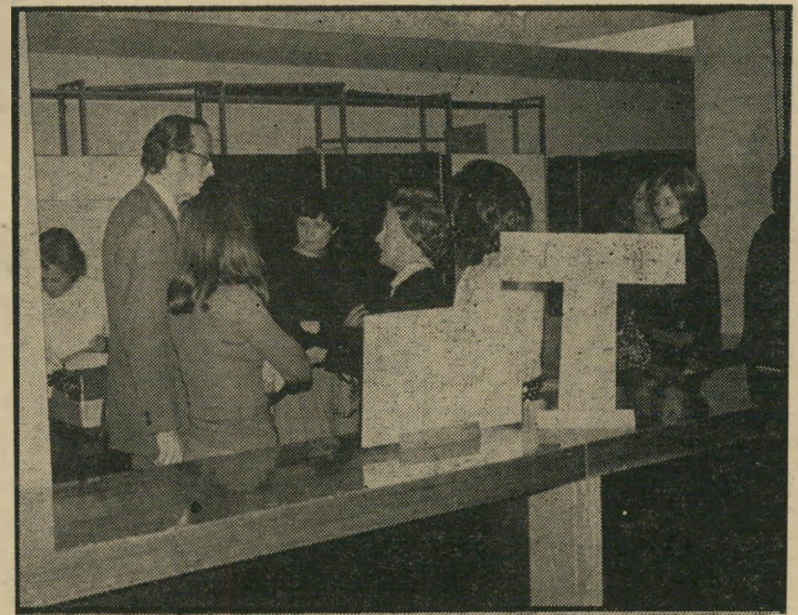
דף אחר דף, מימין בעברית, משמאל בערבית. זקנות משוררים, רגשות, תחנון, גימ, תקווה, בכי ורחמים. אריה זקס על החולמים הנורגים במלחמה, אשר רייך על חוגגה יוסף, השר בקול מאוגרף על בית שחרב. עוסאם אל-עבאסי על ילד חרש-אילם, שראה את אימו שסועה. יעקב רוטבליט מבקש "תנו לשמש לעלות". גמל קעור משיע את הכותבים: "יהינא מא-מצייכם לדגלה על המלחמה".

תפילה. 21 משוררים מתפללים לדרך אחרת, לחיים יפים יותר, לשלום שיגיע. 21 משוררים בוכים את הכאב של אמהות שכולות, של אדמה, של חסרי קורת-רגל. בסוף הקובץ מופיע שירו של יבי, "הי מוקדש לפליטה ערבית: אני הולך אלייך דרך אדמתה הבכב בניה... אלייך כאח אני הולך".

המועצה, בו תיערך הפתיחה התגנית. מייד לאחר מכן, תלך כל משלחת לחדר שלה, ומכניסם לכולם חדרים אלו. **איש המיסתורין.** היום ברור כאן כי תהיה ועידה, למרות ההתפתלויות של ממשלת ישראל. המצרים מביאים הנה, נוסף לשר-החוץ שלהם, את השגריר בפרס. אי-ראו, הוא אחד המומחים הגדולים לחוק ביג לאומי. המצרים כאן אומרים כי לדעתם תישא הוועידה אופי מישפטי טהור. שהרי זו ועידה בחסות מועצת-הביטחון, הצריכה לדון על ביצוע ההחלטה 242, ולצורך הפירושים דרושים מומחי-חוק. הם מביאים לכן אנשי חוק ומישפט, וירצו לשוות לוועידה אופי של פירוש החלטת מועצת-הביטחון, שכן עצם ההתכנסות כאן היא הסכמה למימוש ההחלטה.

המשלחת הישראלית, לעומת זאת, משתדלת להימנע מהסכמה לעמדה כזו. כבר עתה ברור כי לא יחזרו על השגיאה של הקילומטר ה-101, ולא יפגינו נוכחות אנשי-צבא במקום. הקצין היחידי הוא סגן אלוף אלוף הר-אבן, העומד בראש הצוות הישראלי, שהגיע לכאן ביום הששי. איתו באו אבי פרימור, יועץ הסברה משגרירות ישראל בפרס; אבי פונר מלישכת ה-דובר בירושלים.

אישיות מסתורית היא רואה-החשבון דן בבלי, כאשר שאלתי את אלוף הר-אבן, הכחיש נמרצות כי בבלי הוא חלק קטן מן המישלחת. לדבריו, בבלי היה בלונדון לרגל עסקיו, והחליט להתעכב בז'נבה מ-תוך סקרנות. הסבר צולע, כיוון שבבלי

פקידי האו"ם מחכים למרות ההתפתלויות

ל-90 עיתונאים, ולעוד 90 איש מצוותי-טלוויזיה. כיצד יחלקו את המקומות? גרגואר אומר שקודם כל ייכנסו נציגי סוכנויות החדשות. אחר כך נציגי טלוויזיה, וזה, ואחר כך תהיה העדפה לנציגי הר ארצות המשתתפות. לכל היתר יחלקו ביו-לטיניים.

טקס הפתיחה עצמו יועבר בטלוויזיה השווייצית, ויהיה שידור גם לחדרי ה-עיתונות. אולם כבר עתה ברור לכולם כי טקס הפתיחה עצמו יהיה חסר משמעות. גם הישראליים, גם המצרים אינם יודעים עדיין מה יגידו שרי-התהוץ שלהם. אבל מקורות כאן מצביעים על שער הגיליון האחרון של ניוהווק, בו רואים את ישראל משחקת פוקר נגד מצריים, ומאחורי ישראל ומ-אחורי מצרים עומד קיסניג'ר, ולוחש לשני הצדדים מה לעשות.

ברור כאן כי ממשלת-ישראל מצפה לקיסניג'ר, כדי לדעת מה להחליט ומה לומר. כל הנציגים כאן בדויעה כי החלטת מועצת-הביטחון על קיום הוועידה, והער מדתה תחת חסות מועצת-הביטחון, מש-מעה סטירת-לחי לישראל, שכן כך ברור כי הוועידה מתכנסת רק לביצוע החלטת מועצת הביטחון 242.

על כל פנים, קיסניג'ר קבע כבר לעצמו פגישות ביום החמישי בליסבון ובפריס. הוא מקציב לוועידה יום וחצי בלבד. אולי זה מצביע על מידת הביטחון שיש לו בתוצאות. אחרי הכל, הוא מחלק את הקלפים לשני הצדדים.

מס שפתיים לממשלת המערך ערב הבחירות, ולהעמידה אחר-כך בפעם נוספת בפי ני עובדה מוגמרת. ובאותה שעה בה עלצו שרי ממשלת-ישראל על דברי קיסניג'ר בדבר "פלסטין יוק", הזכירו הפלסטינים לעולם את קיו-מם בצורה המונויעה ומעוררת הפלצות ביותר. חבורת ספיוסופטים מוכי אמוק, מעוררים מחוסר יכולתו של העולם להת-מוודע עם הטרור, ערכה מרחץ דמים סא-דיסטי ונטול כל הגיון במלחמת-העושה פיומצינו שבנומא.

אחרי שרצחו 28 איש בהתקפה מטור רפת על מטוס בואינג אזרחי של חברת פאן אמריקן שהמתין בשדה-התעופה מוכן להמראה לביירות, ובתוכם ארבעה אישי מדינה מארוקאיים — חטפו אנשי הטי-רוור הפלסטיניים מטוס נוסף, המריאו עימו לרומא. שם הוציאו להורג בזה אחר זה חלק מבני הערובה שנטלו יחד עימם במטוס.

שוב ניצב העולם חסר אונים וחלד ישע מול מעשה זוועה חסר תקדים וחסר תכלית שהעמיד את החברה האנושית מול אחד המשברים הגדולים ביותר בתול-דותיה.

נחש ארסי. הקשר בין מעשה הטי-רוח לבין פתיחה הקרובה של ועידת ז'נבה לא היה מקרי. אולם התיקוה ש-ההובעה בישראל כאילו עשוי הטבח ברומא לחוק את מעמדה של ישראל לקראת הוועידה ולאפשר הבנה גדולה יותר לעמ-דותיה, לא היה לה על מה לסמוך.

הגיסיון להוסיף ולהתעלם מהבעייה ה-פלסטינית הוא אחד הגורמים לכך שקבר-צה קיצונית של מטורפים, מעודדת תהמי-כתם של מדינות ערביות פאנאטיות, מש-תלטת על כל הבעייה הפלסטינית והופכת לנציגתו הבלעדית.

דווקא לאור הפשעים המתועבים נגד האנושות שביצעה השבוע קבוצה ברומא-לית, חשוב לעודד את הגורמים הפלסטי-ניים המתונים, להפוך אותם לדוברי העניין הפלסטיני ולהוכיח להם כי בשיטות ה-מקובלות בתרבות האנושית הם עשויים לזכות במה שלא יזכו לעולם מבצעי מעשי-הטבח.

לקח העבר הוכיח כי לא ניתן לרוצץ את ראשו של נחש הטרור הארסי. מעשי-הזוועה נעשים מחרידים יותר מפעם לפעם. כדי להכחידם יש לבודד את הנחש מקור-רוח המחיה הטבעיים שלו.

אסימת האו"ם המשותפת של הגרי-קיסניג'ר ואבא אבן נוכח הבעייה הפלס-טינית, אפילו היא בבחינת אקט ראוותני, בוודאי שאינה מעילה לצורך זה.

מאז ראשית השבוע נמצא יגאל ליבוביץ בנצבה. בעוד שקיסניג'ר טייל במרחב, אץ מבריה לבריה, לחץ את כל הידיים אחיך את כל החיוכים, ראה ליבוביץ כיצד מתבשלת הוועידה הגדולה בעיר השווייצית עצמה.

מדווח ליבוביץ: בשבת בבוקר הופיעה השמש, אחרי שבועיים של ערפל וקור-כלבים. השלג על ראשי ההרים, והקרת שעטף את הרחש של הסונקציונרים בארמון-האומות המאוחדות, המנהלים מזה כמה ימים טוטי ועידה: התהיה ועידת-שלום או לא תהיה? אבל הבוקר, בארמון-האומות בז'נבה, מאוחדים כולם בדויעה אחת: הוועידה תיפתח בכל מחיר. הנציגים האמריקאים והרוסיים, המצריים הישראליים, כולם הופיעו כאן הבוקר, ופתחו בהכנות מע-שיות לוועידה.

אנשי האומות המאוחדות היו במצב אומלל ביותר. פייר גרגואר, הממונה מטעם האו"ם על ההכנות לוועידה, יחד עם צוות-עורכים נרחב, הכין הכל במחמרת רשמית לא הודיע כאן איש שתהיה ועידה. אבל בשקט אמרו להכין הכל ליום ה-שלישי.

וכך נפתחו היום ארבעה חדרים-עיתונות של ישראל, מצרים, ארה"ב וברית-המועצות. האם יש משמעות לעובדה כי לכל המישלחות הערביות ניתן ייצוג באמצעות מציינים בלבד? ייתכן, כי זהו הפתרון לגבי הדרשה של משה דיין, שהסורים לא יחיו מייצגים. עובדי הנקיון וסכנאי הרדיו והתקלטות מסיימים את הכנת אולם

העולם הזה 1894

ועידת ז'נבה
כולם מחכים להיסטוריה

ממש למישלחת הישראלית. נראה כי כוונת מישר-החוץ היא לבצע תרגיל הטעייה, עלידי הבאת אנשים כאילו אובי-ייקטיביים, שלמשהם הם חלק מן המישלחת הישראלית. הפמליה כולה של ישראל נבוא במטוס מיוחד, בראשות שר-החוץ אבא אבן, לקראת פתיחת הוועידה. אבן, ועימו איתן בנצור, מנהל לישכתו, אפרים עברון ועוד עוזר, כנראה דיבון. גם הפרופסור שימעון שמיר יבוא עם שר-החוץ.

עבור אבן ופמלייתו הוומנו חדרים ב-מלון דרב, מחוץ לעיר. שם המלון נשמר בסוד כמסו, ואין איש יודע את המלון. **חרושים אומרים:** "שטויות". לעומת זאת יגורו המישלחות ה-מצריות והאמריקניות במלון אחד — אינטרקונטיננטל, שליד האו"ם. כל מישלחת הזמינה קומה שלמה בת 24 חדרים. האמריקאים באים בהרכב ענק. מצפים ל-400 עיתונאים מארצות-הברית. מישר-החוץ האמריקאי הביא כבר 40 עובדי-הסברה, לטיפול ב-2000 העיתונאים שיבואו לוועידה.

הרוסים הרבה יותר צנועים. הם מחכים ל-11 עיתונאים מן הגוש הסובייטי. נציגיהם במקום אדיבים ומחייכים. הם מוכנים לדבר, להסביר את עמדתם. לדעתם, ה-וועידה תישא אופי מישפטי טהור. כל הוועידה תלויה בשעה הראשונה: אם תושג הסכמה לעניינים פרודורליים, כמו דרישת המצרים לחזן קודם בהפרדת ה-כוחות, ואחרי כן במחות השלום, הרי שחאוועידה תתחל במהירות, ובלי בעיית.

האם יש משמעות לעובדה כי לכל המישלחות הערביות ניתן ייצוג באמצעות מציינים בלבד? ייתכן, כי זהו הפתרון לגבי הדרשה של משה דיין, שהסורים לא יחיו מייצגים. עובדי הנקיון וסכנאי הרדיו והתקלטות מסיימים את הכנת אולם

העולם הזה 1894

העולם הזה 1894